

Sygn. akt IV. I.K. 101/51

W Y R O K

W IMIENIU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Dnia 5 marca 1951 r.

Sąd Wojewódzki dla województwa warszawskiego w Warszawie w Wydziale IV Karnym.

w składzie następującym:

Sędzia Sądu Wojewódzkiego A.Gorski

Ławnicy W.Karolak i A.Lewandowski

Protokółant apl.sąd. J.Mierzejewska

w obecności prokuratora B.Pakuły

rozpoznawszy dnia 5 marca 1951 r. sprawę:

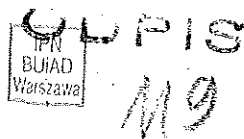
- 1/ Klukowskiego Polikarpa, nr. dn.14.II.1894 r. w Budach Przyteckich, gm. Jakubów pow. Mińsk Maz., syna Piotra i Walerii
- 2/ Dudę Stanisława, ur. dn.1.I. 1912 r. w Jędrzejowie Nowym gm. Jakubów pow. Mińsk Maz., syn Franciszka i Ludwika z d.Sadochów,
- 3/ Witkowskiego Polikarpa, ur.dn.16.V. 1908 r. w Jędrzejowie Nowym gm.Jakubów pow. Mińsk Maz., syna Aleksandra i Marianny
- 4/ Aniszewskiego Daniela ur. dn.12.I. 1926 r. w Jędrzejowie Nowym, gm. Jakubów pow. Mińsk - Maz., syna Piotra i Władysławy z Gójskich.

1/ Klukowskiego Polikarpa, 2/ Dudę Stanisława, 3/ Witkowskiego Polikarpa oskarżonych o to, że: wiosną 1943 r. /daty bliżej nie ustalono/ w Gromadzie Jędrzejów Nowy gm. Jakubów pow. Mińsk Maz. w tejże wsi, idąc na rękę władzy Państwa niemieckiego, działali na szkodę osobom cywilnym, przśladowanych przez władze państwa niemieckiego ze względów narodowościowych w ten sposób, że ujeli i oddali dwóch obywateli narodowości żydowskiej nazwiskiem Jankiel ^{Finkelstein} Tiksztajn i drugiego o nieustalonym nazwisku wręce żandarmerii niemieckiej w wyniku czego osoby te zostały rozstrzelane.

Czynem powyższym dopuścili się przestępstwa z art.1 pkt. 2 Dekr. z dnia 31.VIII.1944 r.

- 4/ Aniszewskiego Daniela oskarżonego o to, że porą wiosną 1943 r. /daty bliżej nie ustalono/ na terenie gromady Jędrzejów Nowy

gm. Jakubów pow. Mińsk - Maz. idąc na rękę władzy państwa niemieckiego

o r z e k i:

osk. Klukowskiego Polikarpa osk. Dudę Stanisława osk. Witkowskiego Polikarpa i osk. Aniszewskiego Daniela uniewinnić od zarzutu popełnienia przestępstwa, opisanego w akcie oskarżenia. a w kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

U Z A S A D N I E N I E

W toku przewodu ^{badawczego} ustalono następujący stan faktyczny:

Na wiosnę 1943 r. sołtys Gromady Jędrzejów Nowy Józef Chrościcki /obecnie nie żyje/ wyznaczył mieszkańców tejże Gromady osk. Dudę Stanisława i Witkowskiego Polikarpa do ścięcia drzewa, ~~które~~ na kontygent w lesie gromadzkim. Ścięcie drzewa odbywało się pod nadzorem leśniczego o nie ustalonym nazwisku i w obecności sołtysa Chrościckiego.

Leśniczy i sołtys Chrościcki, chodząc po lesie i wyznaczając drzewa, które miały być ścięte, natknęli się na bunkier, w którym ukrywało się 5 osób pochodzenia żydowskiego. Na wezwanie sołtysa i leśniczego Żydzi wyszli z kryjówki, a wtedy w/w zatrzymali ich i nakazali osk. Dudzie osk. Witkowskiemu i Milewskiemu, którzy znajdowali się w pobliżu bunkra, aby odprowadzili tych Żydów do wsi Jędrzejów Nowy do podsołtysa osk. Klukowskiego Polikarpa. Przy wyjściu z bunkra 2 osobom udało się zbiec, a pozostały 3 osoby. Każdy z wyżej wymienionych, wyznaczonych do odprowadzenia, prowadził jednego Żyda, ~~którego~~ Sw. Milewski Tadeusz puścił Żyda, którego miał odprowadzić do osk. Klukowskiego, zaś pozostali dwaj t.j. osk. Duda i osk. Witkowski odprowadzili Żydów do Klukowskiego. Klukowski zamknął tych Żydów do obory i po około pół godziny czasu przyjechali żandarmi z Kałuszyna i Żydów tych rozstrzelali za stodołą osk. Klukowskiego.

Żandarmów zawiadomił, na polecenie sołtysa, osk. Aniszewski Daniel.

Oskarżony Klukowski nie przyznał się, że zamykał Żydów do obory i wyjaśnił, że Żydzi doprowadzeni na jego

który zeznał, że Klukowski nie mógł wypuścić żydów, bo się bał ludzi, którzy zebrali się w tym czasie na jego podwórzu, a zatem musiał ich zamknąć w oborze, bo inaczej skąd miałby ich wypuszczać.

Św. Milewski Tadeusz zeznał, że żydzi doprowadzeni do osk. Klukowskiego mówili do świadka na podwórzu, Klukowskiego, że gdyby on ich prowadził t.j. św. Milewski to oni by też uciekli, należy zatem wnioskować, że już od Klukowskiego nie mogli uciec, gdyż byli tam zatrzymani.

Osk. Duda i Witkowski przyznali się, że z nakazu sołtysa i leśniczego prowadzili żydów z lasu do zagrody osk. Klukowskiego i że żydzi nie chcieli uciekać.

Na tę okoliczność, czy żydzi chcieli uciekać, zeznał św. Milewski, o czym już wyżej wspomniano.

Nadto osk. Duda i Witkowski wyjaśnili, że leśniczy groził im rewolwerem, wydając rozkaz odprowadzenia żydów do podsołtysa Klukowskiego.

Osk. Aniszewski Daniel na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia przestępstwa. W toku śledztwa na k.59 oskarżony zeznał, że dojechał do żandarmerii o zatrzymaniu żydów na polecenie sołtysa Chrościńskiego.

Wyjaśnienia osk. Aniszewskiego, złożone w toku śledztwa, częściowo potwierdzają św. Milewski Tadeusz i Ręcajska Krystyna, którzy zeznali, że słyszeli, że osk. Aniszewski doniósł do żandarmerii o zatrzymaniu żydów.

Sąd uniewinnił wszystkich oskarżonych, przyjmując za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonych, złożone na rozprawie sądowej, że : 1/ osk. Klukowski nie zamykał żydów do obory i że żydzi nie chcieli ^{sami} uciekać, że 2/ osk. Aniszewski nie jeździł do żandarmerii na polecenie sołtysa, że 3/ osk. Duda i osk. Witkowski chcieli w drodze puścić żydów, lecz ci nie chcieli uciekać, a odprowadzając ich do osk. Klukowskiego pozostawili ich tam i nie mieli nic przeciwko temu, aby żydzi uciekli.

do osk. Klukowskiego; wyjaśnia ^{ani} ich, że żydów chcieli w da-
nie zasługują na wiarę wobec ^{znanu} (św. Milewskiego, że ^{Żydzi chcieli} uciekać i że
tylko, że on ich nie prowadzi, bo mieliby możliwość ucieczki.

Zeznania osk. Aniszewskiego, złożone w toku śledz-
stwa na k. 59, są wiarygodne, gdyż zostały potwierdzone zezna-
niami św. Milewskiego i częściowo zeznaniami św. Ręcajskiej,
którzy słyszeli, że osk. Arciszewski donosił o zatrzymaniu
żydów.

Ujęcia żydów dokonali sołtys Chrościcki i leśni-
czy nieustalone ^{yw} nazwiska, oskarżeni wykonali jedynie dalsze
czynności, zmierzające do oddania ujętych żydów organom wła-
dzy niemieckiej, a zatem czynności te mogą być karane z art.
2 cyt. wyżej dekretu / orzeczenie Izby Karnej S.W., z dnia
2.II. 1951 r. w sprawie K. 1076/50/4
Warszawa, dnia 10.III. 1951 r.

Sędzia:

Przewodniczący składu sądownego

Za zgodności z opiniami

HC Nila

